

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: N. D. P.**, nar. „X“, státní příslušnost „X“, trvale bytem „X“, zastoupeného Mgr. Bc. Michaellem Kísem, advokátem se sídlem v Chomutově, Kostnická 2916/16, proti **žalované: Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem v Praze 3, ul. Olšanská č. p. 2, PSČ 130 51, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.5.2013, č. j. CPR-212-3/Čj-2013-930310-V242,

takto:

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se prostřednictvím svého právního zástupce žalobou podanou prostřednictvím faxu dne 18.6.2013, která bylo doplněna o písemné podání předané držiteli poštovní licence k přepravě dne 19.6.2013, domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 17.5.2013, č. j. CPR-212-3/Čj-2013-930310-V242, kterým bylo změněno rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, ze dne 22.11.2012, č. j. KRPU-147078-32/ČJ-2012-040026-SV, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 3 měsíce; počátek doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy žalobce pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky a doba k vycestování z území České republiky ve smyslu ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to tak, že doba k vycestování byla stanovena do 15 ode dne nabytí právní moci žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že ve zbylé části bylo prvstupňové rozhodnutí žalobou napadeným rozdmutím potvrzeno.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V této souvislosti je třeba uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

Pro daný případ podle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců přitom platí, že žalobu proti správnímu rozhodnutí žalované o vyhoštění lze podat ve lhůtě 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, s tím že zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dále v odst. 3 stejného ustanovení je zakotveno, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná soudu zaslala příslušný správní spis spolu s písemným vyjádřením k návrhu na přiznání odkladného účinku a k žalobě, v němž navrhla odmítnutí žaloby pro opožděnost.

Z předloženého správního spisu žalovanou soud přitom prokazatelně zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí, jak bylo specifikováno shora, bylo žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce Mgr. Bc. Michaela Kise řádně doručeno datovou schránkou dne 21.5.2013, kdy se oprávněná osoba ve smyslu ust. § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů přihlásila do jí užívané datové schránky. Toto datum doručení potvrdil svým tvrzením žalobce i v podané žalobě.

Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle dnů bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý 21.5.2013 a 10 denní lhůta pro podání správní žaloby tak skončila v pátek 31.5.2013.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žaloba byla podána k soudu prostřednictvím faxu až dne 18.6.2013. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. proto nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená 10 denní lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost ve výroku usnesení ad I. odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k odmítnutí žaloby pro opožděnost soud ani nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 29. července 2013

Mgr. Václav Trajer, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová